

ώρα και θα τους κινούσε τις ύποψιες. "Όσο για το παρελθόν της νεκρής θα το μάθουμε χάρις σ' αυτό το γράμμα που έγραψε, όταν τη σκοτώσαν. Το γράμμα, ατελείωτο ακόμα, δεν περιέχει παρά κοινοτοπίες. Μά η διευθυνη που είχε γράψει στο φάκελλο λέει: «Κυρία Ντ'ε Καλάν ν, ο δ'ος Μπλόμ ο κ' 22, Παρίσι». Σ'ας παρακαλώ, μείντε' εδώ να πάω μια στιγμή να τηλεγραφήσω.

"Ο ντέτεκτίβ κ. Μπλαίρκ άρχισε να γυρίσει, γιατί θυανόταν από το τηλεγραφέιο έπληρε άμέσως το τράνιο για το Λονδίνο, απ' όπου γύρισε το θραύσι. Μόλις έφθασεν, έρωτησε υπάλληλο κάενά τηλεγράφημα γι' αυτόν. Τού έδωσαν πράγματι ένα έκτενες τηλεγράφημα. Το έδιάβασε και κατόπιν έφώνησε τόν διευθυνη τού ξενοδοχείου.

—Κύριε Περντριγιόν, στείλτε να φωνάξετε τόν γιατρό και τόν ένομοτάρχη και τούς δύο γιωροφύλακες με πολιτικά που έχει μαζί του. Βάλτε τους να περιμένουν από μικρό σαλονάκι και δώστε μου κλεινά το κλειδί τού δωματίου άριθμ. 35 ή ένα από τά άντικλειδιά που έχετε για ν' άνοιγείτε τά δωμάτια.

"Ο διευθυνης τού ξενοδοχείου τού έδωκε τó άντικλειδί κ' έφυγε για να έκτελέσει τις άλλες παραγγελίες που τού είχε δώσει ο ντέτεκτίβ, ο οποίος κατόπιν έφυγε κι' αυτός κ' έγύρισε μετά ένα τέταρτο.

"Έδωσε τó άντικλειδί πάλι στον διευθυνη τού ξενοδοχείου και τούπε:

—Κύριε Περντριγιόν, στείλτε να ειδοποιήσετε τόν πελάτη σας, που μένει στο δωμάτιο άριθμ. 35 ότι βρέθηκε μία ταμπακέρα και νάρθη να ιδή μήπως είναι ή δική του.

Λέγοντας τά λόγια αυτά, έδωσε στον ξενοδόχο μιά άσημεία ταμπακέρα κ' έπρόσθεσε:

—Έγώ θα έμφανισθώ μόλις έρθει ο πελάτης αυτός. Κ' έφυγε.

Μετά τρία λεπτά χτύπησε ή πόρτα και μπήκε μέσα ένας κοντός, μελαχροίνος άνθρωπος που έκουτσαινε λίγο, και τó ένα μάλιστα του, τó άριστερό, καθώς φαινόταν πίσω από τά γυαλιά, ήταν έλαφράς βλαέυνο.

—Πού βρέθηκε ή ταμπακέρα μου; έρωτήσε.

—Στό τραπέζι που δειπνήσατε απόψε. Για κυτάχτε!... Είναι πράγματι δική σας;

—Περίεργο! είπε... Κι' όμως ένόμιζα...

Μά έσταμάτησε ακούγοντας ν' άνοιξη ξαφνικά ή πόρτα. "Ήταν ο ντέτεκτίβ που μπήκε μέσα κ' έκλειδωσε πίσω του την πόρτα.

—Καλησπέρα, Στρώμ! είπεν, άπειθυμόμενος προς τόν πελάτη τού δωματίου άρ. 35

"Ο άνθρωπος αυτός άνασηκόθηκε έλαφρά κ' έβριξε μία άγρια ματιά στον ντέτεκτίβ.

—Απατάσθε, κύριε, όνομάζομαι Ραφαήλ.

—Επί τού παρόντος ίσως, μά προτήτερα όνομάζοσατε Στρώμ... Σύμφωνοι! είπε με έλαφρην ειρωνεία ο ντέτεκτίβ.

"Ύστερα, άνοιγοντας την πόρτα τού σαλονιού, που ήταν διπλα στο γραφέιο τού διευθυνού, είπε:

—Έλάτε, γιατρέ, μπορείτε να μπήτε, και σεις οι άλλοι κύριοι!... Κύριε ένομοτάρχη, ουλλάδθε σ'ας παρακαλώ τόν κ. Στρώμ ώς έννογον τής δολοφονίας τής κ. Φοτερίγκαη...

"Ο Στρώμ ώρμησεν ένάντιον τού, άλλα ταχύτερος ο ντέτεκτίβ τόν έπιασε και τόν έκράτησεν άκίνητο. "Ένα πιστόλι έπεσε χάμω. Μιέ τó πάλαμα τών δύο άνδρών, τó μανίκι τού δεξιού χεριού τού Στρώμ εσοχίστηκε ώς πάνω από τόν άγκώνα.

—Δέν υπάρχει καμιά άμφισβόλια! είπεν ο ντέτεκτίβ. "Η κ. Φοτερίγκαη, τή στιγμή που σκοτώθηκε, έγραφε σέ μιά φίλη της στο Παρίσι. "Ετηλεγράφησε στή Γαλλική άστυνομία να με πληροφορήσει για τó ποιόν τής κ. Φοτερίγκαη, φίλης κάποιας κυρίας Ντ'ε Καλάν, δόδος Μπλόμ 22 στο Παρίσι, και να τί μου άπάντησαν:

"Φοτερίγκαη Λουκιλλη, έτών 38, χήρα πλουσιωτάτη και πολυέκκεντρική, πολύ γνωστή τόν Παρισινόν κόσμο. "Αν και έντιμωτάτη κατά τά άλλα, κατηγορήθη ως κλεπταπόδοχος. Δύο φορές παρ' όλιγον να καταδικασθί ως συνένοχος μεγάλου κλοπών.»

—Λοιπόν, ένούνειχεν ο ντέτεκτίβ, όταν μ' έφώνησε ο διευθυνης τού ξενοδοχείου να ιδώ τó πτώμα μίσε κυρίας που πέθανε ξαφνικά, είδα άμέσως άπάνω στο άριστερό της χέρι ένα σημάδι. Πολλές φορές, όταν γράφουμε, σπηρίζουμε τó στήθος πάνω στο άριστερό χέρι. "Έτσι άν έχει κανείς άλυσσάδα ρολογιού ή άλλο τίποτε, με τήν πίεσι άφήνει, καθώς και τά κομμάτια τών ρούχων, ένα σημάδι στο χέρι σαν σφραγίδα. Στο άριστερό χέρι τής κ. Φοτερίγκαη ήταν τó άποτύπωμα ένός κοσμήματος με μεγάλη πέτρα και με πολλές μικρότερες δάγυρας. Προφανώς τέτοιο κοσμημα φορούσε ή κ. Φοτερίγκαη στο στήθος, καμιά καρφίτσα ίσως. "Άλλά τó κομμάδι τού έξήμισα, δέν έπληρχε τέτοιο κοσμημα. Φαι

νότουσαν όμως στο φόρεμα ή τ'ρούπε που ήταν πρώτα καρφίτωμένο. Δέν χρειαζόταν φιλοσοφία να καταλάβω πως κάποιος είχε κλέψει τó κοσμημα και ή κλοπή είχε γίνει λίγα λεπτά πριν, άφου τó φορούσε ή νεκρή. όταν έγραφε. "Αντέγραφα τó άποτύπωμα τού κοσμήματος αυτού. Βλέποντας δέ τά δαχτυλίδια και τó κολλίε της νεκρής άπέραστα, σ'αυτεράνα πως ή καρφίτσα που έκλάπη είχαν έξαιρετικά μεγάλη αξία. "Ο δολοφόνος, έξέροντας ότι ή κ. Φοτερίγκαη τήν φορούσε στο κορσάκι της, μπήκε κρυφά στο δωμάτιό της, τήν πιο κατάλληλη στιγμή, τήν ώρα που έγραφε, με τήν πλατή γυρισμένη προς τήν πόρτα. Τήν έπλησίασε σιγά και τήν έμαχαίρωσεν άπό πίσω μ' ένα μακρόλεπτο στιλέτο, τού οποίου κατόπιν έπιασε μέσα τή λαμα για να μ'ην τρέξη αίμα από τήν πληγή. "Ύστερα πήγα στο Λονδίνο κ' έρωτήσα στή άστυνομία άν ήξεραν τίποτε για κανένα κοσμημα σχηματός σαν αυτό που τούς έδειξα στο χαρτί, όπου είχα αντίγραφοι τó άποτύπωμα που ήταν πάνω στο χέρι της νεκρής. Τό έννομιαν άμέσως! "Ήταν μιά καρφίτσα με ένα περίεργο μεγάλο διαμάντι και γύρω-γύρω χονδρά μαργαριτάρια. Τήν καρφίτσαν αυτή τήν έκλειψε πρό έτών από τήν θάρση Μάναλιτς στή Βιεννη ένας ύπηρετής Στρώμ όνόματι. Δέν τόν είχαν πιάσει, άλλα ήσαν γνωστά τά χαρακτηριστικά του: "Ανάστημα 1.65 μ., κουτσάινει έλαφρά από τó ένα πόδι, μαλλια μαύρα, έυρισμένους-τόρα έχει μουστάκι-λίγο θλαμμένο τó άριστερό του μ'αί μία γοργόνα ζωγραφισμένη στο δεξιό μπράσο. Γι' αυτό, όταν παλεύσαμε εκεί που μου έπετήρη, τού έξήσια τó δεξιό μανίκι άπό τόν πάνω από τόν άγκώνα. Νά ή γοργόνα... "Ύστερα έμπήκα με τó άντικλειδί που μου έδωσαν ο διευθυνης τού ξενοδοχείου στο δωμάτιό του. Μέσα σ' ένα βάλε θόρκα τή λαθή τού στιλέτου. Τούκλεμα με τέχνη τήν ταμπακέρα τού ύστερα, για να τόν καλέσωμ' έδω, δίχως να γίνη θόρυβος... Τήν καρφίτσα δέν τή έβρηκα στο δωμάτιό του. Φαντάζομαι όμως... Γι' άσταθήτε...

Προσπάθησε να μάξη τόν αντιστάθεται Στρώμ κ' ύστερ' από μικρή άντισταση, ή κασιότα βρέθηκε σέ μιά κρυφή τσέπη τού γιλέκου του.

—Ιδού όλη ή ύπόθεση! κατέληξεν ο ντέτεκτίβ. "Όπως σας τήν είπα. Τήν καρφίτσα αυτήν ο Στρώμ ή κανένας άλλος συνένοχος τού θα τήν έπούλιων προ καιρού στήν κ. Φοτερίγκαη. Μετάνοιωσεν φαίνεται κατόπιν και τήν έσανκλεψε, άφου έδολοφόνησε τήν κ. Φοτερίγκαη...

ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΙΟΡΚ

ΝΕ ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Τό κρώμα τού κεφαλιού προκαλεί καρροή τής μύτης, τó κρώμα τών ματιών προκαλεί δάκρυα τó κρώμα τών έντέρων προκαλεί διάρροιαν, κτλ.

"Η καρροή αυτή από τή μύτη, τά μάτια, τά έντερα, είναι διατείνεται ένας ένιος γιατρός, ή προσπάθεια της φύσεως να έξουτερωσθή μιά βλαθή τού όργανωμού μας. Είναι μιά θεραπευτική μέθοδος-μορούμε να πούμε-πού τήν χρησιμοποιεί μόνος τού ό όργανωμός μας και τó καλύτερο είναι να μ'ην τήν σταματούμε με διάφορα μέσα, άλλα ν' άφήνουμε τήν φύσι να ενεργή μόνη της.

"Ο λόος μας κάτι φαίνεται ήξερε σχετικώς για να θγάλη τήν παροιμία «βήχα και συνάχι, γάλα σ' από που τάχει».

Στό Μεξικό έπικρατεί ή συνήθεια να βαφτίζουν τά κατοικίδια ζώα.

Μιά όρισμένη ήμερα τού χρόνου, δηλαδή, όλοι οι κάτοικοι τού χωριού οδηγούν στήν πλατεία τά ζώα τους, άλογα, θώδια, γαϊδούρια, σκυλιά, γατες, κόττες, στολισμένα με κορδέλλες και λουλούδια.

"Ο παπάς φάλλει άγίασμα και ραντίζει με άγίασμα τά ζώα. Σέ όσα ζώα πέσει άγίασμα, οι κύριοι τους τά περιποιούνται πιά περισσότερο από τάλλα κι' ούτε τά πουλουν, ούτε τά σφάζουν, αφήνοντάς τα να πεθάνουν ήσυχά από γηραιότητα.

"Επικρατούσε, μέχρι πρό τιος, ή ιδέα, ότι τα κατοικίδια κατασκευάσθηκαν για πρώτη φορά στήν Κίνα. Δέν φαίνεται, άπόόσο, νηαι άλήθεια αυτό, γιατί ένα είδος γυαλιά είχαν και οι άρχαιοι "Ελληνες και οι Ρωμαίοι.

Μετενερίζοντο, δηλαδή, διάφορα πολιτουμε λιθους για να θλάτουν μεγαλωμένα τά μικρά άντικλειμενα ή να κυτάζουν μακρτά.

"Ο Ξέρξης πασακλούθωσε από τó όρος Αιγάλεω τήν ναυμαχία της Σαλαμίνας έχοντας στο μάτι του ένα μεγάλο άμέθυστον.

"Επίσης ο Νέρων είχεν ένα είδος μονόκλ-φασακίαν από άμέθυστον.

